

Forfatter: Gyldenstjerne, Knud Henriksen

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Gyldenstjerne, Knud Henriksen (1556-06-22)

Citation: Gyldenstjerne, Knud Henriksen: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Gyldenstjerne, Knud Henriksen (1556-06-22)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)*, TRYKT HOS NIELSEN & LYDICHE (AXEL SIMMELKIÆR), s. 368. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-001-shoot-L0007431460010295.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

København, 22. Juni 1556.

Knud Henriksen Gyldenstjerne til Mogens Gyldenstjerne.

Om nogle Møllesten, som Mogens Gyldenstjerne har bestilt til ham i Malmø. Han afviser Fru Kirstine Friis Gabriel Gyldenstjernes's Klager over ham vedrørende Ørum Len m. m.

Mynne wennliig oc broderliig kierliig helsenndt nu oc alttydt forsenndt metth wor herre. Kiere Magnus, kyere broder, taker ieg theg for møgitt ere oc gott, thu meg beuist haffuer, oc wille thett gernne forskille, som ieg plectuge er. Kiere broder, will ieg haffue giffuitt theg wennliigen att vyde, att ieg kom y afftis hid till bøyenn epthther kon. mat wor aldernadigste herris schriffuelse, saa ieg wforthøgritt skulle giffue meg till hanns kon. mat, tha fannddt ieg thytt breff her for meg, som er wdttganggenn then 13. dag junie, lydenndis om the mølle-stienne, som thu loffuitt att bestille meg, att the schulle stannde till redde y Malmøe etc., huar for jeg taker theg storlige oc gernne, oc will ieg bestille, førend ieg kom mer her aff thenne eggenn, att the motthe komme hiem.

Kiere broder, som thu schriffuer meg till, att thu haffuer spurddt, att ther skall were komen noger tretthe ymellum frue Kierstienne Frissdatther ¹⁾ och meg, tha haffuer jeg ingenn tretthe mett hynnde, oc saa haffuer ieg iingenn orsage giffuitt hiinde till y noger maade att tretthe mett meg, fordj ieg haffuer saa yderlige skickitt meg epthther hynnders synndt. som hun haffde weritt thenn, meg kunde haffue giffuitt alle mynne welferdtt bode till siell oc lyff; menn att konn. matt. icke wille wnde hynnde Ørum quitt oc frye oc Yrup y pannth, som ieg aller mynsthe kunde raade wdj, att hun ther for wille giøre seg wredtt, tha haffuer ieg lennge sydenn stillitt thett y Gudtz hanndtt.

s. 369Menn som thu schriffuer, att ther som ther komer nogenn trethe paa ferde, befrøchter thu theg, att hwnn skulle beklage seg for synne wener etc., thett er all redde skiedtt, saa høgddt oc wyddt som miest mugligtt er; menn huorledis the haffuer ladditt meg begaae for konn. mat, ware langtt att schriffue aff, huilkett jeg haffuer dog andherlediis beuist metth vj agtthe rydermendsmends breffue oc segill oc ij thyngs wyttne; ther till mett haffuer jeg fornøgitt hynnde paa sanncte Wolburig dag oc paa konn. mats wegne alle the penninge, som Ørum slotth stodtt ypannth fore. Menn huad skeell meg tha skier, schall aldrig gaae meg y forglemming. Jeg haffde gernne syett, att alle witherlig gielddt bode hoess theg oc andre motthe haffue først bliffuitt bethallitt epthther logenn oc reseßenns lidelse; ther motthe inthett høriss aff, oc som ieg kannddt formerke, tha agthe the oss eller wore børnn icke ienn smaae pendiinge aff thett guld eller daller, menn for hynnde eller for hiinders weners blye eller wrede agtther ieg y framtydenn icke att forlade mynne retthe arffue oc eyendomme, saa widtt oc saa møgitt som mynne salige broder icke hanns eyendomme war oc aldrig heller war oss syskiind till skiffthe ymellum, som ieg nochßum mett trennde mynne broder Gabriels obnne besegliitt breff beuiise kannddt. Hanndt haffde x lester byg y byg(!) y Wendsødzill enne; huad kommer thett till thett, hannd haffde y Hemersøßill oc andherstedtz, menn att regne, huad wy annder haffde ther ymodtt, høre riinge wmange till, menn indenn stakitt tyddt fanngher thu well att høre, huad gode annslaeg hun och hynnders mett arffuiinge haffue ymodtt oss brødre. Ware thynne leilighedtt, att thu wille komme her offuer paa ij daghe, tha haffde ieg itthermier att thalle mett theg, som magtt paa liger. Jeg wille nu oc alletyddt haffue theg alermegtigste Gud befallinndis. Dattum Kiøbennhaffuenn manddagenn nest for sanncte Hanns dag aar 1556. Knudtt Gildennstherne.

24

s. 370Beder ieg theg gernne, att thu wille sie høstruen oc børnne mannge m godenatther.

(Bagpaa: Spor af Seglet, Udskriften og Mogens Gyldenstjernes Paaskrift:)

Erlige welbirdige mandt oc strenge ridder, her Magnus Gildennsternne till Sternholum oc høffuittmandt paa Laghehollum, mynne kiere broder, gannsche wennligenn tilschreffuitt.

Knud om møllestenne, om Kyrstyne Gabryels, som hun haffuer inde hos seg.

Orig. i Kgl. Bibl. Bøllingske Brevsamling D. Fol. Nr. 159.